KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Adam titredi, kılıcı elinden düştü..

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel : 273007

Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı) : 1000 Lira

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI : Ön İç Kapak : 700, Arka İç Kapak : 600, İç Sayfa : 500 Lira

Abone : Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi :

ANADOLU DAĞITIMI : Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI : İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı : ECE OFSET Basımevi

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Abdullah Baştancı — Ortaklar, Aydın

«Bundan önce size yazmış olduğum mektuptaki isteğim yanlış anlaşılmış olacak

«Benim bütün hevesim «resim» yapmaktır. Karaoğlan'a sevgimden ötürü onun da resmini yapmak sevdasına düştüm. Onun için sizden büyük bir yağlı boya Karaoğlan tablosu değil, sadece büyütmeğe elverişli bir şekilde çizilmiş «Karaoğlan» resmi rica ediyorum.

«Hatıra defterimin bütün sayfalarını, Karaoğlan, Baybora, Bayırgülü, Yeşil Ejder ve Balaban gibi kahramanların resimleriyle doldurdum. Bunların içersinde en çok hoşuma giden Karaoğlan'ın iki resmini size gönderiyorum. Dergide yayınlarsanız memnun olurum .Bir tane de imzalı fotoğrafınızı gönderir misiniz?

«Şimdi isteğimin ne olduğunu anlamışsınızdır. Teşekkür ederim.»

Yukarıya koyduğumuz mektubunuzun sonunda, yolladığınız Karaoğlan'ın iki resmini Suat Yalaz'a mutlaka göstermemizi de ilâve etmişsiniz. Elbette gösterdik ve fikrini aldık. Resim kabiliyetiniz var. Fakat kopya resim yapmak yerine, bir şeye bakarak çizerseniz, başarınız daha çok olacaktır. Büyültmek için bizden Karaoğlan resmi istemenize gelince : Bugüne kadar Karaoğlan dergisinde, yüzlerce resim çıktı. Kapakta ve iki defa da tablo halinde Karaoğlan'ın oldukça büyük resimlerini verdik. Onlardan istifade etmeniz pekâlâ mümkündür. Zaten işi başından aşkın olan Suat Yalaz'dan sizin için bir resim çizmesini istemek, ona yeni bir iş daha yüklemek olmaz mı? Resim istediğinizi pek yakında yerine getirecek olan Suat Yalaz'ın özürlerine, biz de ilginizden dolayı duyduğumuz sevinci ekleriz.

Yerimiz olmadığı için yolladığınız Karaoğlan resimlerini basamadık. Bizi bağışlamanızı dileriz.

Ahmet Üçler — Eskişehir

«Karaoğlan'a adeta âşığım, onun hayranıyım» gibi iltifat dolu mektubunuzun sonunda «Acaba Karaoğlan filme alınamaz mı?» diye soruyor ve çevrilecek filmi sabırsızlıkla beklediğinizi ilâve ediyorsunuz.

Bazı filmcilerden bu yolda muhtelif teklif alınmaktadır. Fakat Karaoğlan'ın iyi bir şekilde filme alınması için fazlaca titizlenen Suat Yalaz, henüz bir karara varamadı. Fakat belli olmaz, bakarsınız bu yıl, bakarsınız gelecek yıl Karaoğlan, beyaz perdede karşınıza çıkıverir. Kat'i bir sonuç alındığı zaman, Karaoğlan okuyucularına bu sevinçli haberi elbet te duyuracağız.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

Gelecek sayımızda

KARAOĞLAN VE BAYBORA'NIN EN GÜZEL, EN HARAKETLİ MACERALARINDAN BİRİNE BAŞLIYORUZ.

9 TUĞLU KAHRAMAN

Son sayfamızdaki tafsilatı okuyunuz !..

MİZAH

HİÇ OLMAZSA

Salamon bütün parasını, tehlikeli bir borsa oyununda kaybetmiş bulunuyordu. Sabahleyin erkenden, dostu İsrail'in bankası önünde beklemeğe başladı. Çok geçmeden İsrail, lüks otomobili içinde bankaya geldi. Salamon onu holde yakalıyarak :

— Merhaba, dedi. Bana yüz frank ödünç verir misin?

İsrail eski dostunun iflâs etmiş olduğunu biliyordu :

— Maalesef veremem, dedi.

— Öyleyse on frank ver.

— O kadar da veremem.

— Ama İsrail bu yaptığın hiç doğru değil. Bari bir püro ikram et.

— Edemem.

— Bir sigara da mı vermezsin?..

— Onu da vermem.

— Ne yapalım, hasisliğin tuttu... Saatin kaç olduğunu söyle de gideyim bari.

YERİNDE EMİR

İhtiyar bir koket bir salonda fıkırdıyarak anlatıyordu :

— Artık erkeklerin hoşuna gitmediğim an, bunun açıkça yüzüme karşı söylenmesini isterim. Çünkü bana büyük bir iyilik yapmış olurlar. Çünkü o andan itibaren benim için hayatın bir mânası kalmamıştır. Bir kurşun sıkarım beynime...

Birden dipten bir ses geldi :

— Ateş.

— *«İşte hayat hikâyem...»*

— *«İlmî yollarla yumurtlatma usulünde bir aksaklık var, var ama...»*

KARAVANACILAR

Güney Amerika'nın küçük cumhuriyetlerinden birinde bir ihtilâl olmuş, yeni bir başkan seçilmişti. Akşamına büyük bir ziyafet tertiplendi, yenildi, içildi. Sonra bir geçit töreni tertiplendi. Tören sırasında tribünün önünden geçen bir birlik, tüfeklerini havaya kaldırıp, salvo halinde şerefe ateş ettiler.

Bir köşede duran iki kişi bu sırada konuşuyorlardı :

— Askerler fena değildi, değil mi?

— Boş versene. Salvo sırasında boşa sıktılar kurşunları...

KISKANMIŞ

Genç bir işçiyi çalıştığı fabrikadan kovmuşlardı. Eve dönünce babası neden işten çıkarıldığını sordu.

— Usta beni kıskanıyordu, diye cevap verdi oğlu. Ustaları bilirsin baba. Atelyede hiçbir iş yapmadan dolaşıp dururlar. Diğerlerinin yaptıkları işlere bakarlar...

— Bilirim elbet, ama seni niye kıskanıyordu ustan?

— Şey baba... Fabrikada herkes beni usta sanıyordu da...

TELEFONDAKİ ADAM

Yazan : Agatha Christie

— 2 —

ÖZET : Kont Foscatinin imdat istemesi üzerine, apartmanına giden hafiye Poirot, kontu ölmüş bulur. Polis müfettişi ve doktor gelir. Kontun öldürülmesi sebebini Poirot ta onlarla birlikte araştırmaktadır.

HAWKER, Poirot'un omuzuna vurdu. «Bu işe meşhur dedektifimiz ne diyor? Maalesef sana göre bir cinayet değil... Katilin kim olduğu anlaşıldı.»

— «Öyle mi sanıyorsun?»

— «Poirot, bu işte esrarlı bir taraf yok ki.»

— «Ne münasebet. Ben bazı şeylerin farkına vardım. Meselâ o pencere...»

— «Pencere mi?... Fakat pencere kapalıydı. Kimsenin oradan girip çıkmasına imkân yok. Zaten pencereye dikkat ettim.»

— «Peki pencereyi neden fark ettiğini biliyor musun?»

Doktor, hayretle arkadaşıma baktı. «Ne demek istiyorsun?»

Poirot, «Perdeleri kasdediyorum,» dedi. «Perdeler kapatılmamıştı. Zaten sen de pencereyi bu yüzden görebildin. Akşam vakti perdelerin kapatılmaması garip... Sonra o kahve var. Hem de epey koyu bir kahve.»

Doktor, «Kahveye ne olmuş?» diye atıldı.

Poirot, tekrarladı. «Kahve koyuydu. Bunu aklınızdan çıkarmayın. Bu arada Kontun kahvesine süt koymadığını da öğrendim. Sonra krem karameli de yememişler. Bu da bir hayli önemli.»

Hawker, gülmeye başladı. «Sen benimle alay ediyorsun. Kafamı karıştırmak için böyle şeyler çıkarıyorsun.»

— «Ben asla şaka yapmam. Hastings, çok ciddi olduğumu bilir. Hele cinayetle hiç alay olmaz.»

Dayanamadım. «Ciddi olduğum malum, Poirot. Fakat neden bahsettiğini ben de bilmiyorum. Yoksa sen Kont Foscatini'nin uşağından mı şüphe ediyorsun? Belki de uşak diğerleriyle b e r a b e r çalışıyordu. Yoksa kontun kahvesine uyuşturucu bir madde mi karıştırdı? Fakat bunun artık önemi yok. Nasıl olsa uşağın tiyatroya gidip gitmediğini tahkik edeceklerdir.»

Poirot, dikkatle beni süzerek, «Haklısın, Hastings,» diye cevap verdi. «Fakat şu ara uşakla meşgul edeğilim. Beni asıl ilgilendiren Signor Asciano. İşte onu merak ediyorum.»

★

ARADAN bir kaç gün geçti. Poirot Kontun ölümünden beri bir hayli dalgın olmuştu. Ben de neticeyi merak ediyordum doğrusu. Nihayet Daily Newsmonger gazetesinde çıkan yazıyı okuyunca rahat ettim.

Signor Asciano, yakalanmıştı. Polis İtalyanı tevkif etmişti. Fakat adam Kont Foscatini'yi tanımadığını iddia ediyordu. Hatta Regent's Court'a hiç gitmediğini söylemişti. İtalyan, cinayet gecesi Regent Park civarına bile gitmediğini bildirmiş ve fazla konuşmaya da yanaşmamıştı. Signor Asciano, iki gün evvel Londraya gelip Grosvenor Oteline inmişti. Bu arada ikinci adam ortadan kaybolmuştu. Polis bütün araştırmalarına rağmen onu bulamamıştı.

Mamafih, Asciano'yu dava edemediler. Hadiseden bir gün sonra İtalyan Elçisi Scotland Yard'a giderek cinayet gecesi Asciano'nun kendi evinde yemek yediğini bildirince işler büsbütün karıştı. Polis Asciano'nun siyasi bir sebepten öldürüldüğünü sanıyordu. Bu yüzden de işi ört bas etmişlerdi.

Poirot da cinayetle çok ilgileniyordu. Fakat ağzını açıp bana bu hususta bir şey söylediği yoktu. Asciano, serbest bırakıldıktan sonra bir gün evde otururken arkadaşım, «Bugün bir misafirimiz var,» dedi.

— «Kim gelecek, Poirot?»

Mânalı mânalı gülümsedi. «Signor Asciano.»

Şaşırıp kalmıştım. «Seninle konuşmak mı istiyor?»

— «Yanılıyorsun, dostum. Onunla konuşmak isteyen benim.»

— «Peki kendisi ne zaman gelecek?»

— «Saat onbirde.»

Dikkatle arkadaşımın yüzüne bakarak, «Asciano'yla ne konuşacaksın?» diye sordum.

— «Regent's Court'da işlenen cinayeti.»

— «Yoksa katilin Asciano olduğunu ispat etmeye mi çalışıyorsun, Poirot?»

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

— «Kanunları bilmiyorsun galiba, Hastings. Cinayet suçuyla yakalanan bir insan serbest bırakıldıktan sonra tekrar aynı suç yüzünden dolayı tevkif edilemez. Biraz kafanı kullansan fena olmaz.»

Verecek bir cevap bulamadım doğrusu.

Poirot, saatine bir göz attıktan sonra kulak kabarttı. «Galiba misafirimiz geldi.»

Biraz sonra hizmetçi Signor Asciano'yu odaya soktu. Ayağa kalkıp kendisini karşılarken tepeden tırnağa kadar süzmeyi de ihmal etmedim. Ufak tefek, zayıf bir insandı. Gözlerindeki ifadeyi hiç de beğenmemiştim. Signor Asciano, bir hayli sinsi bir adama benziyordu.

Asciano, oturmak istemiyordu galiba. Kapının yanında durup şüpheli nazarlarla bize baktı. Buraya geldiğine pişmandı sanırım. Nihayet, «Mr. Poirot?» diye mırıldandı.

Hangimizin Poirot olduğunu anlamamıştı.

Arkadaşım kendisini işaret etti. «Poirot, benim.»

Asciano, bu sefer de arkadaşımı süzmeye başladı.

Poirot, gülümsedi. «Oturmaz mısınız? Her halde mektubumu aldınız. Bu hâdisenin esrarını çözmek niyetindeyim. Bana biraz yardımınız dokunabilir. Onun için bir an evvel işimize bakalım. Sizi fazla meşgul etmek istemem. Siz, 9 Haziran günü bir arkadaşınızla beraber Kont Foscatini'yi ziyaret ettiniz. Zannedersem sabah on bir sularındaydı...»

İtalyan birdenbire hiddetlendi. Koltuktan fırlayarak, «Ne münasebet!» diye haykırdı. «Yalan... Yalan söylüyorsunuz. Ben sorgu sırasında bunu izah ettim. Regent's Court'a hiç gitmediğimi söyledim.»

Poirot oralı bile olmadı. «Malum... Malum... Biliyorum. Hem sorgu sırasında yalan söylediğinizden de eminim.»

İtalyan'ın rengi soldu. Gözlerini kısarak kötü kötü arkadaşımı süzdü. Yumruklarını sıkarak, «Beni tehdit mi ediyorsunuz?» diye homurdandı.

Poirot, nedense İtalyanın bağırmasına aldırış bile etmedi. Arkasına yaslanmış dikkatle Asciano'ya bakıyordu. «Böyle bir şey söylediğimi sanmıyorum.»

«Hayır, hayır, beni tehdide kalktınız. Fakat benim korkum yok. Polis suçsuz olduğumu anladı. Beni serbest bıraktılar. Hakkımda ihbar yapsanız bile bunun bir faydası olmaz.»

Poirot, tebessüm ederek, «Tamam,» dedi. «Ben aptal değilim Signor Asciano. Bilâkis, son derece akıllı olduğumu her kes bilir. Hem sizi dar ağacıyla da tehdit etmedim. Böyle bir şeye hakkım yok zaten. Yalnız yine de hoşunuza gitmiyecek bir şey yapabilirim. Londra'ya neden geldiğinizi gazetecilerin kulağına fısıldıyabilirim.»

İtalyan, bu sefer sapsarı kesildi. Sendeleyerek gidip koltuğa çöktü. Arkadaşım en sonunda onu korkutmaya muvaffak olmuştu. Ben bu duruma bir mâna veremediğim için aptal aptal bakıyordum.

Poirot, bacak bacak üstüne atıp devam etti. «Yanılmamışım değil mi? Bu işten hiç hoşlanmıyacağınızı tahmin etmiştim. Ben kafamı kullanmasını bilirim. Onun için elimden kurtulabileceğinizi sanmayın. Bu müşkül durumdan kurtulmak istiyorsanız açık konuşun. Doğru söylediğiniz takdirde bu hâdiseyi unutacağıma söz veriyorum.»

Asciano, bir iki defa yutkunduysa da bir şey söylemedi.

Arkadaşım, «Sizi Londraya kimin yolladığını sormayacağım,» diye ilâve etti. «Bu tamamiyle sizi ilgilendiren bir şey. Yalnız Londra'ya Kont Foscatini'yi görmeye geldiğinizi biliyorum.»

İtalyan konuşmaya karar vermişti. Kaşlarını çatarak, «O ahlâksız kont değildi,» diye söylendi. «Şarlatanın biriydi. Kendisine kont süsü vererek.»

Poirot, bir el işaretiyle onu susturdu. «Bunun farkındayım dostum. Gotha almanağına baktım. Bilirsiniz bütün asilzadelerin isimleri o almanakta kayıtlıdır. Fakat ben Kont Foscatini adında birine rastlıyamadım. Neyse biz şimdi bunu bırakalım. Şantaj yapan insanlar böyle payelerden istifade ederler. Kendilerine baron, kont veya dük süsü verip bir çok yerlere girebilirler.»

İtalyan, biraz sakinleşmişti. Hayretle Poirot'a bakarak, «En iyisi bu galiba,» dedi. «Sizinle açık konuşacağım. Zira bu hâdiseyle ilgili bir çok hususu biliyorsunuz.»

— «Evet, bu işin esrarını çözebilmek için kafamı çalıştırdım, dostum. Şimdi söyleyin bakalım. Siz Kont Foscatini"yi Dokuz Haziran sabahı ziyaret ettiniz değil mi?»

Asciano, istemeye istemeye «Evet» diye cevap verdi. «Evet, doğru. O sabah kendisini görmeye gittim. Fakat ertesi akşam oraya uğramadım. Zaten buna ihtiyaç yoktu.»

Poirot, garip garip tebessüm etti. «Çünkü işinizi halletmiştiniz, değil mi?»

— «Evet. Dediğiniz doğru. Kendisine Kont süsü veren Foscatini, aslında namussuzun biriydi. O şantaj yaparak başkalarının sırtından geçiniyordu. Ben de Londra'ya bu yüzden geldim. İtalya'da çok mühim bir mevki işgal eden bir tanıdığım var. Foscatini, onun hakkında bazı şeyler öğrenmiş. Daha doğrusu eline arkadaşımı müşkül duruma düşürecek bir kâğıt geçmiş. Bu kâğıdı iade etmek için Foscatini büyük bir para istedi. Arkadaşımın İtalya'dan ayrılmasına imkân yoktu. Zira bu hemen dikkati çekecekti. Onun için bana baş vurdu. Kâğıdı geri almamı rica etti. Ben de Londra'ya gelir gelmez Foscatini'ye telefon ettim. Dokuz Haziran sabahı kendisini göreceğimi söyledim. Memnuniyetle kabul etti tabii. O sabah Elçilikteki genç kâtiplerden birini yanıma alıp Foscatini'nin apartmanına gittim. Kont Foscatini, tahminimden daha yumuşak davrandı. Mamafih kendisine yüklü bir meblâğ verdiğimi de itiraf etmeliyim.»

İtalyan, derin bir nefes alıp devam etti. «Neyse parayı kendisine verince o kâğıdı bana iade etti. Böylece kendisiyle bir Kafamı karıştırmak için böyle

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

İtalyan, biraz sakinleşmişti. Poirot'a bakarak : «Sizinle açık konuşacağım. Zira bu hâdiseyle ilgili birçok hususu biliyorsunuz.» dedi. Poirot : «Evet,» diye cevap verdi. «Bu işin esrarını çözebilmek için kafamı çalıştırdım, dostum. Şimdi söyleyin bakalım. Siz Kont Foscatini'yi Dokuz Haziran sabahı ziyaret ettiniz değil mi?» Ascina istemiyerek «Evet, doğru» dedi.

ÇAYIR KORSANLARI

Ay-Kut'un yanında konuk olan Bayırgülü'nü Rus çapulcularının elinden kurtaran Karaoğlan, Runolf'a esir düşen İvanof'u da kurtarıp kaçarken çapulcularla karşılaşırsa da, Kolev'in yardımıyla onları da savuşturur.

şeyler çıkarıyorsun.»

— «Ben asla şaka yapmam. Hastings, çok ciddi olduğumu bilir. Hele cinayetle hiç alay olmaz.»

Dayanamadım. «Ciddi olduğum malum, Poirot. Fakat neden bahsettiğini ben de bilmiyorum. Yoksa sen Kont Foscatini'nin uşağından mı şüphe ediyorsun? Belki de uşak diğerleriyle beraber çalışıyordu. Yok. İşim kalmadı. Elçilik kâtibiyle oradan ayrıldık.»

Poirot, «Bir şey soracağım,» diye adamın sözünü kesti. «Kont Foscatini'ye Sterlin mi verdiniz?»

Asciano, başını salladı. «Hayır, Mr. Poirot. Kont Foscatini benden İtalyan parası istemişti. Onun için kendisine Liret verdim. Banknotların biner liretlik olmasında israr etmişti. Dediğini yerine getirdim ve anlattığım gibi kâğıdı alıp oradan ayrıldım. Bir daha da o adamı görmedim.»

Poirot, düşünceli düşünceli çenesini kaşıdı. «Peki sizi tevkif ettikleri zaman neden durumu anlatmadınız?»

— «Çok müşkül durumdaydım, Mr. Poirot. Hakikati itiraf ettiğim takdirde o kâğıdı da göstermem icap edecekti. Halbuki bunu yapmama imkân yoktu. Bu kâğıdın ortaya çıkması büyük bir rezalete sebep olabilirdi.. İtalya'daki dostum, bu işin sessiz sedasız hallolmasını istemişti. Onun için her şeyi inkâr ettim. Başka şekilde hareket etmem imkânsızdı.»

Arkadaşımın yüzünde acaip bir ifade belirmişti. «Peki o gece olanlara ne dersiniz? Yani Kont Foscatini'yi kim öldürdü? Sizin o gece akşam yemeğinde bulunduğunuzu iddia ediyorlar.»

— «Yalan... Emin olun yalan. Ben de bu vaziyete şaştım. Ben Foscatini'yle yemek yemedim. Her halde biri beni taklid etmiş olacak. Ama buna da pek ihtimal veremiyorum... Polisler apartmanda hiç para bulamamışlar sanırım.»

Lâfa karıştım. «Doğru... Bunu ben de duydum.»

Poirot, «Evet,» diye atıldı. «Kont Foscatini'nin dairesinde para bulamadılar. Hele Lirete benzer bir şey çıkmadı. Böyle bir şey olsaydı ben hemen duyardım.»

İtalyan, sabırsızlanmaya başlamıştı. «Hepsi bu kadar Mr. Poirot. Eğer başka soracağınız yoksa ben gideyim.»

Poirot, ayağa kalktı. «Ne garip. Hepimizin beyni var. Fakat pek azımız bundan istifade edebiliyor. Güle güle Signor Asciano, buraya kadar geldiğiniz için size teşekkür ederim. Anlattıklarınızın doğru olduğunu biliyorum. Zira bunlar benim düşüncelerime uyuyor. Yalnız her şeye rağmen emin olmak istemiştim.»

İtalyan da ilk defa gülümsedi. «Allaha ısmarladık, Mr. Poirot. Katili bulacağınızı ümid ederim. Ben Londra'da işimi bitirdim. Artık memleketime döneceğim.»

Poirot, misafiri merdivenin başına kadar geçirip döndü. Gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Onu sevindiren şeyin ne olduğunu bir türlü anlıyamamıştım.

Arkadaşım geçip koltuğuna oturdu. Bana tebessüm ederek, «Ne dersin Hastings?» diye mırıldandı. «Dostumuz Asciano'nun sözlerini duydun. Adam doğruyu söyledi. Şimdi bir de senin fikrini öğreneyim. Bu işe bir mâna verebildin mi?»

— «Bana kalırsa biri Asciano'nun kılığına girip o gece Kont Foscatini'yi görmeye gitti. Adamı öldürüp paraları çaldıktan sonra kaçtı. Bu işin başka izahı olamaz.»

Poirot, yüzünü buruşturdu. «Allahın sana verdiği beyni kullanmasını bir türlü öğrenemedin, Hastings. Halbuki kafanı çalıştıracak olsaydın o gece daireden çıktıktan sonra söylediğim sözleri hatırlardın. Yemek odasının perdeleri açıktı. Haziran ayında olduğumuzu unutma. Gece saat sekizde bile hava aydınlık oluyor. Etraf ancak sekiz buçukta kararıyor.»

— «Ne demek istiyorsun?»

— «Hastings, kafanı çalıştırmıyorsun. Bari sözümü kesme de beni dinle. Sonra kahve çok koyuydu. Kont Foscatini de sütlü kahve içmiyordu. Adli Tabip gelip kontu muayene ettiği zaman cesede baktın mı?»

— «Evet.»

— «Peki ne gördün?»

Doğrusu bu kadar sualden sıkılmıştım. Ama yine de cevap verdim. «Kontun sevimsiz bir suratı vardı. Sivri burunlu, kalın dudaklı, siyah bıyıklı bir adamdı.»

— «Peki dişleri?... Dişlerine baktın mı?»

O zaman adamın yüzü birdenbire gözlerimin önünde canlandı. İtalyanın bembeyaz, düzgün dişleri vardı. «Evet, dişleri beyazdı.»

Poirot, heyecanla, «Tamam, Hastings!» diye bağırdı. «İlk defa kafanı kullandın. Kont Foscatini'nin dişleri dikkati çekecek kadar beyazdı. Halbuki kahve dişleri lekeler. Yani kahve içen bir insanın dişleri kısa bir müddet için koyu bir renk alır. Bu hesaba göre Kont o gece kahve içmemişti. Kahve içseydi, dişlerinden bunu fark e-

(Devamı 32. sayfada)

101
BABA!
Arkadaşlarının birer okla öteki dünyaya göçtüklerini gören Runolf'un adamları selameti kaçmakta buldular. Kolev, babasını selamladı...
OĞLUM!.. KOLEV!...
SENDEN VE HAYAT-TAN UMUDU KESMİŞTİM AMA ŞÜKÜR TANRIMA VE KARAOĞLANA Kİ ALNIMDA DAHA SENİ GÖRMEK VE YAŞAMAK YAZILIYMIŞ.
GİDELİM.. BİZİ BEKLEYEN BİR KIZ OLDUĞUNU UNUTMAYIN..
Bayır gülünü de saklandığı yerden alıp, daha uygun olan orman içlerinde saklanarak yürümeğe başladılar.. Uzun zaman gittiler..
BURALARDA BANA CANDAN BAĞLI BİR KÖY VARDIR. ORAYA ULAŞTIK MI KURTUL-DUK SAYILIR!.

Bu sırada daha gerideki ormanda Runolf adamlarının başına geçmiş, onlara buyruk veriyordu.
ARKADAŞLAR, KOCA İVAN BÜYÜK TOPLANTIMIZDA KONUŞTUKLARIMIZI DUYDU. TASARILARIMIZI BİLİYOR.. ŞİMDİ NE PAHASINA OLURSA OLSUN, İKİSİNİ DE ELEGEÇİRMELİYİZ. YOKSA BÜTÜN DÜŞÜNCELERİMİZ SUYA DÜŞER..
KALABALIĞIZ.. ONLARDAN DAHA RAHAT YAYILIP BÜTÜN DAĞ YOLLARINI TUTABİLİRİZ.. İYİ İZ KOVALAYANLAR BİRLİKLERİN ÖNÜNE DÜŞSÜN. BU HAYATIMIZIN EN BÜYÜK AVIDIR, UNUTMAYIN.!..
İLERİİ..! KOCA İVAN ÖLÜ VEYA DİRİ MUTLAKA YAKALANACAK, YOK EDİLECEK!.. İLERİ!..

BİZİ TAKİP EDİYORLAR. GÜNEŞTE BİR KALKANIN IŞILADIĞINI GÖRDÜM. İZİMİZİ BELKİ DAHA BULAMADILAR, AMA BU YANA GELİYORLAR!..
103
Koca İvan, gelen düşmanları görmüştü.
BU YANDAN DA GELENLER VAR!
AZRAİL ALSIN CANLARINI. RUNOLF BİZİ KISTIRMAKTA KARARLI. KAÇMAĞA ÇALIŞALIM.
BU YERLERİ İYİ BİLDİKLERİNDEN, ONLAR BİZDEN DAHA ŞANSLI...
EVET. BÜTÜN GEÇİTLERİ VE KESTİRME YOLLARI BİLİYORLAR.
Uzun zaman, büyük bir dikkatle yamaçtaki çamların karanlık gölgelerine gizlenerek yürüdüler...

DİNLE! SOLDAN BİR BORU SESİ GELDİ.
EVET. OLDUKÇA YAKINIMIZDALAR...
HENÜZ ÖNÜMÜZDE SES SEDA YOK... İLERLEMEĞE DEVAM EDELİM...
AH! BAKIN!
Dördü birden yüksek otların arasına çömeldiler.
BİR NÖBETÇİ! BİZİ GÖRÜRSE HABER VERECEK!
ORADAN GEÇMEK ZORUNDAYIZ. ONU BANA BIRAKIN!
Kokzv, sürüne sürüne nöbetçiye yaklaşmağa çalıştı...

Kolev, çıt çıkarmadan otların dalların arasından yılan gibi kayarak nöbetçilere yaklaşıyordu...
105
Fakat bir ara Kolev, kuru bir dal parçasına basınca...
Kırılan dal sesini duyan nöbetçi döndü. Kolev'i görünce, avazı çıktığı kadar bağırdı...
Nöbetçinin ormanda yankılar yaparak yayılan sesine bir çok yönlerden gelen boru sesleri cevap verdi...
BECEREMEDİK. HEMEN KAÇMALIYIZ. YAKINDALAR!

Kolev, kendini yokuş aşağı bırakıp arkadaşlarının yanına koştu..
106
ŞİMDİ YAPILACAK TEK ŞEY AÇIKÇA VE OLANCA GÜCÜMÜZLE KAÇABİLDİĞİMİZ KADAR KAÇMAK!..
YORULDUM KARAOĞLAN!
BİRAZ DAHA SIK DİŞİNİ GÜL!..
Dördü birden bacaklarının bütün güçleriyle koşarak arayı açmaya çalıştılar...
SESLERİ KESİLDİ GALİBA UYUTTUK ONLARI...
DAHA BELLİ DEĞİL. AV KÖPEĞİ GİBİ KOKUMUZU ALIR GELİRLER YİNE...
ONLARI YANILTMAK İÇİN BİR ŞEY YAPMALIYIZ. BAKIN BENİM AKLIMA NE GELİYOR...

SİZ KAÇIN, BEN ONLARI YANLIŞ YOLA ÇEKEYİM. SONRA GÜNEYDE BİR YERDE BULUŞURUZ.
HAYIR, KARAOĞLAN. BU SEFER O İŞİ BEN YAPACAĞIM. SIRA BENDE!
EVET. SEN ÜSTÜNE DÜŞENİ FAZLASIYLE YAPTIN KARAOĞLAN. BIRAK, KOLEV DE YAMAN BİR GENÇ OLDUĞUNU GÖSTERSİN!..
PEKİ, ÖYLE OLSUN KOCA İVAN! ÖNEMLİ OLAN İŞİN BAŞARILMASI...
GELİYORLAR!
Bayırgülü, Runolf'un koşarak gelen adamlarını görmüştü. Tartışmayı kestiler. Üçü de bir kayalığın önündeki çalılığın arkasına gizlendi...
HAYDİ, TANRIYA EMANET OLUN!..
TANRI YARDIMCIN OLSUN KOLEV!
Çok geçmeden askerler soluk soluğa yetiştiler...
GENE KAYBOLDULAR!
Fakat korsanlardan birinin gözü kayanın altındaki çalılığa takılmıştı...

HEEEY! KARGISI KESKİN OLAN BİRİ GELSİN. ŞU ÇALININ BÜYÜKLÜĞÜ HOŞUMA GİTMEDİ...
ŞİMDİ ORASINI KALBURA ÇEVİRİRİM, ÇAVUŞ!
Karaoğlan, hemen Kolev'in verdiği kılıcı çekti, çalılardan dışarı fırlamağa hazırlandı...
HEEEY! AYININ DÖLLERİ. BİZİ Mİ ARIYORSUNUZ?..
Kolev'in sesi, Karaoğlan'ın bir çıkış yapmasına lüzum bırakmadı...
İŞTE ORADALAR! BORULARI ÇALIN! HABER VERİN!
BATIYA DOĞRU KAÇIYORLAR, KOŞALIM! ÖNLERİNİ KESELİM!..

BİZ YETİŞEMEYİZ. BORU ÇALALIM YOLLARINA ÇIK-SINLAR.
109
ARKAMA TAKILDILAR, GELİYORLAR. TAM ZAMANINDA SESLENMİŞİM. KURTULDULAR!
GİTTİLER. HAYDİ ÇIKALIM VE BU YAKINLARDA DOST BİR KÖY VAR, ORAYA SIĞINALIM. KOLEV DE SONRA ORAYA GELİR.
Kolev'le, korsanların koşarak uzaklaştığı yönün tersine doğru kaçtılar. Artık önlerinde bir engel yoktu...
ŞEF NİKOLA VE HALKI, BANA ÇOK ŞEY BORÇLUDURLAR. OLDUKÇA DA KAVGACIDIRLAR.
Tehlikeli yamaçlar inip, dönemeçler geçtikten sonra büyük ve gürbüz bir orman içine kurulmuş bir Rus köyüne geldiler...

Çam ormanları arasına kurulmuş, sakin bir köye geldiler...
GELİN... ARTIK DOSTLAR İÇİNDE KOLEV'İN DÖNÜŞÜNÜ BEKLEMEKTEN BAŞKA İŞİMİZ KALMADI...
Bir Ru
gelenle
Nikola ve adamları ile köy
lenleri, Koca İvan'la dostların
le karşıladılar...

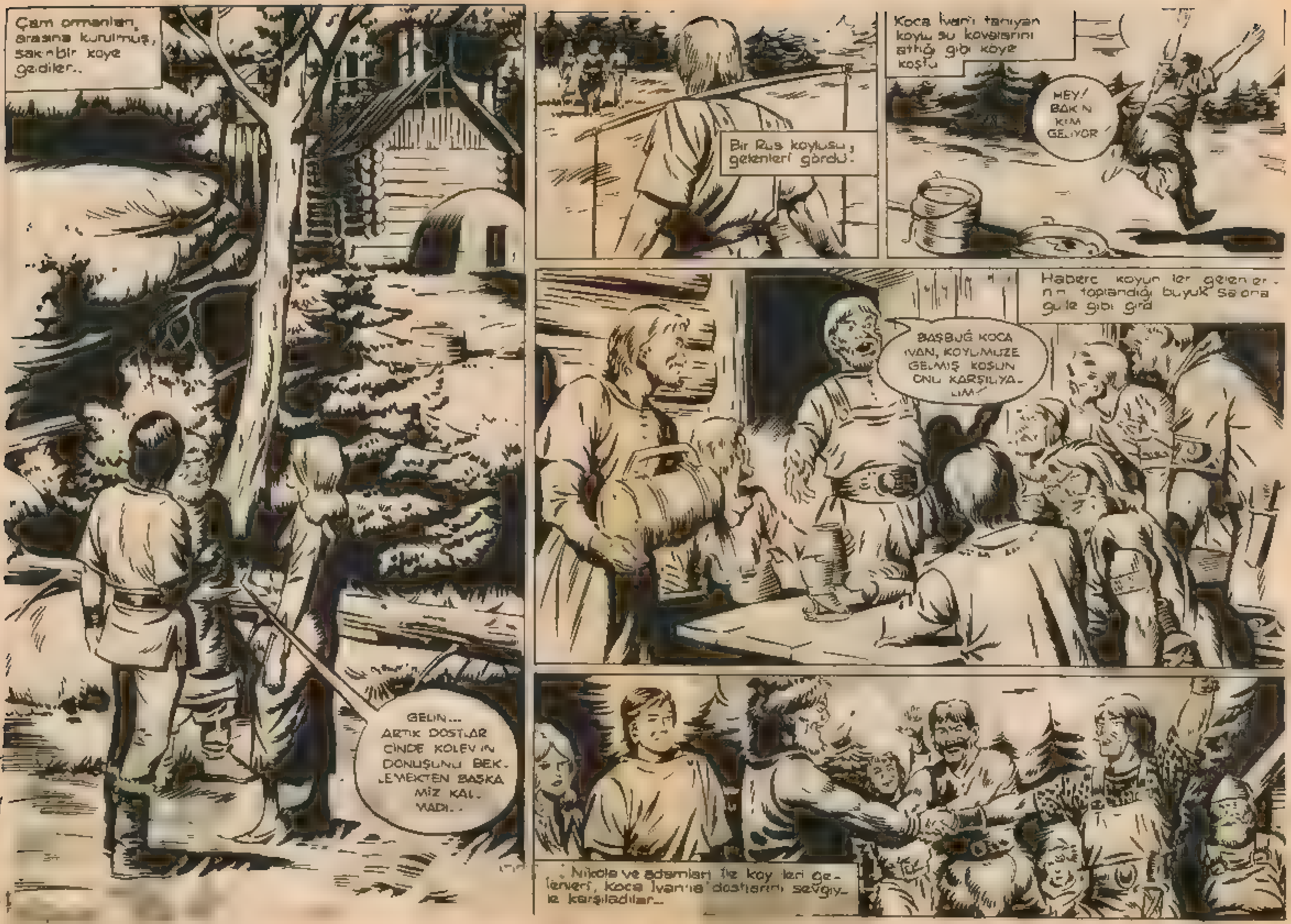
Çam ormanları arasına kurulmuş, sakin bir köye geldiler..
GELİN... ARTIK DOSTLAR İÇİNDE KOLEV'İN DÖNÜŞÜNÜ BEKLEMEKTEN BAŞKA İŞİMİZ KALMADI..
Bir Rus köylüsü, gelenleri gördü.
Koca İvan'ı tanıyan köylü su kovalarını attığı gibi köye koştu
HEY! BAKIN KİM GELİYOR!
Haberci köyün ileri gelenlerinin toplandığı büyük salona gülle gibi girdi
BAŞBUĞ KOCA İVAN, KÖYÜMÜZE GELMİŞ. KOŞUN ONU KARŞILAYALIM!
Nikola ve adamları ile köy ileri gelenleri, Koca İvan'ı ve dostlarını sevgiyle karşıladılar..

Bir Rus köylüsü, gelenleri gördü.
Koca İvan'ı tanıyan köylü su kovalarını attığı gibi köye koştu.
HEY! BAKIN, KIM GELİYOR!
Haberci, köyün ileri gelenlerinin toplandığı büyük salona gülle gibi girdi...
BAŞBUĞ KOCA İVAN, KÖYÜMÜZE GELMİŞ. KOŞUN ONU KARŞILIYALIM!..
Nikola ve adamları ile köy ileri gelenleri, Koca İvan'la dostlarını sevgiyle karşıladılar...

Koca İvan, olanları pek merak eden köy halkına herşeyi anlattı...
YANİ, ŞU BACAK KADAR TÜRK DELİKANLISI, KOCA İVAN'A BÜYÜK BİR İNSANLIK DERSİ VERDİ. GERÇEK YİĞİTLİĞİN, MERTLİĞİN NE OLDUĞUNU ONDAN ÖĞRENDİK...
112
SUSUN! KAPI VURULUYOR GALİBA...
Gelen Kolev'di. Yorgunluktan bitmişti...
BU, YİĞİT KOLEV, KOCA İVAN!
BİR ŞEYİN KALMADI DEĞİL Mİ KOLEV?
Hemen yatağa yatırılıp vücudü bir güzel oğulan Kolev, derin bir uykuya daldı. Ertesi gün bir şeyciği kalmamıştı...
ZATEN ARALIKSIZ KOŞMANIN VERDİĞİ YORGUNLUKTAN BAŞKA ŞİKÂYETİM YOKTU Kİ, KARAOĞLAN.

Kolev'in de katıldığı bir toplantıda Koca İvan, arkadaşlarına Runolf'un sözlerini aktardı...
ARKADAŞLAR! HEMEN TOPLANIP RUNOLF'U DURDURMALIYIZ. YOKSA BÜTÜN ZAYIF OYMAKLAR, KÖYLER ONUN BUYRUĞUNDA TOPLANACAK OLURLARSA KİMSE ÖNÜNDE DURAMAZ!
DOSTLARA HABER İLETİP KOCA İVAN'IN HAYATTA OLDUĞUNU DUYURALIM. ONLARI BURADA TOPLANMAĞA ÇAĞIRALIM.
Hemen bütün dost köylere haberciler gönderildi, Nikola'nın köyünde toplanmaları bildirildi. Fakat bu habercilerden biri, gönderildiği köye değil, doğruca Runolf'a gitmişti...
EVET, YÜCE RUNOLF... NİKOLA'NIN KÖYÜNDE BÜTÜN KÖYLERE HABER SALINDI.
BÜTÜN KUVVETLERE TOPLANMALARINI BİLDİRİN. KOCA İVAN'I BULDUK. ÜSTÜNE GİDECEĞİZ!..
Hemen borular, davullar ve ayna gibi parlak sinilerle her yana haberler verilip, toplanma buyruğu bildirildi...

İşaret alan dağınık kuvvetler, kısa zamanda Runolf'un çevresinde toplanmışlardı...
ARKADAŞLAR! KORKAK BİR TAVŞAN GİBİ KAÇACAK DELİK ARIYAN KOCA İVAN'IN GİZLENDİĞİ KOVUĞU BULDUK. RUNOLF'TAN KİMSE BİR ŞEY GİZLİYEMEZ. ŞİMDİ GİDİP ONU SAKLIYAN KÖYÜ YERLE BİR EDECEĞİZ.
KOCA İVAN'A DA ONU SAKLIYAN ALÇAK NİKOLA'YA DA RUNOLF'UN GÜCÜNÜ KUDRETİNİ GÖSTERELİM. İLERİ ARKADAŞLAR İLERİİİİ!..

İhanetten haberi olmıyan köy halkının eli silah tutan, tutmıyan bütün erleri de Runolf'a karşı hazırlanıyordu...
15
Biraz sonra kötü haber, Koca İvan'a ulaştı...
YÜCE İVAN! RUNOLF KÖYÜ SARMIŞ. FELÂKET!
RUNOLF MU? NASIL OLUR? BURAYI NASIL BU-LABİLİR? İHANETE UĞRADIK ÖYLEYSE! TEHLİKE BORUSU ÇAL!
HAYDİ KARAOĞLAN! AL ELİNE BİR KILIÇ. İŞ YİNE BİZE DÜŞECEK!
BEN HAZIRIM KOCA İVAN.
KORKUYORUM KARAOĞLAN!
KORKMA, SENİ BİR ODAYA SAKLIYACAĞIM BURADA KAL... KAVGA BİTİNCE ÇIKARSIN...

116
Runolf kurnazca bir hiyle yapmış elindeki kuvvetin yarısını köyün düzlüğünde savaşa sokarken kalan yarısıyle köyü arkadan sarmış, içten ele geçirmeğe kalkmış ve başarmıştı da...
Nikola'nın köylüleriyle, Runolf'un savaşçıları köy düzlüğünde kıyasıya bir kavgaya tutuştular. Fakat Runolf'un sayıca üstün ordusu ağır basıyordu...
VURUN! KOCA İVAN'I BANA BIRAKIN, ONUN CANINI BEN ALACAĞIM. İLERİ ASLANLARIM!..
Bu sırada Karaoğlan da Bayırgülü nü kuytu bir yere saklamak için evlerin içine girmişti...
BU RUNOLF'UN SESİ. GÜL HEMEN ÇIK, YUKARDA SAKLAN. BEN KANA SUSAMIŞ CANAVARIN İŞİNİ BİTİRECEĞİM. KENDİ AYAĞI İLE ELİME DÜŞTÜ, KUDURMUŞ KÖPEK!
Karaoğlan, ölen köylülerden birinin kalkanını aldı, Runolf'un öncüleri içine bir ölüm çarkı gibi daliverdi.
VURUN!
AMAN YANDIM!
AH!

Koca İvan, savaşı kaybetmek üzereydi. Fakat son anda duyulan bir boru sesi, haber alan komşuların kavgaya yetiştiklerini köylülere müjdeledi.
Runolf'un ordusunun sevinç çığlıkları, birden cenhıraş feryatlara döndü. Yardımcı kuvvetler, Runolf'un askerlerini ekin gibi biçtiler...
KURTULDUK BABA... DOSTLARIMIZ YETİŞTİ...
EVET, AMA RUNOLF'UN ÖLÜSÜNÜ GÖRMEDEN İÇİM RAHAT ETMİYECEK. NEREDE O ?..
Runolf hiç de iyi bir du... ...ğildi. Ağaç damda Karaoğ... ile ... kılıca kalmış, döğüşüyordu...

GEL BAKALIM İT SOYU! AZRAİLİN BEN OLACAĞIM!..
118
SANA KEFENSİZ BİR MEZAR, DAHA YAKIŞACAK RUNOLF!
Sonunda kaçacak yer bulamıyan Runolf, döğüşmeye karar verdi...
Runolf iyi döğüşüyordu. Karaoğlan bir iki vuruşu zor savuşturdu.
AL! AL!
TUTTURAMADIN RUNOLF! ŞİMDİ SIRA BENDE. KUSURA BAKMA... KILICIMI İSTEDİĞİM YERE İSTEDİĞİM KADAR SOKABİLMEK GİBİ KÖTÜ BİR HUYUM VARDIR!
Karaoğlan, gözle görülemiyecek kadar hızlı bir dürtüş yaptı. Runolf bana bir şey yapamazdı.
Sarsıldı, titredi, kılıcı elinden düştü. Aynı anda da köyün avlusundan zafer çığlıkları yükseldi...

KARAOĞLAN, HEPSİNİ TEMİZLEDİK AMA RUNOLF YOK ORTADA.. ONU, YILANIN BAŞINI EZMELİYİZ.. ÇABUK BUL ONU!..
TASALANMA KOCA İVAN.. O DA EŞEKLER CENNETİNİ ÇOKTAN BOYLADI.
YAŞASIN DOSTUMUZ KARAOĞLAN!
Savaştan sonra Koca İvan, sevinç ve utanç gözyaşları dökerek Karaoğlanın ellerine sarıldı, uluçu adına şükranlarını bildirdi..
BUGÜNE KADAR OLANLARI UNUTALIM KARAOĞLAN. ARTIK KOCA İVAN SAĞ OLDUKÇA SENİN YURDUNA, BUDUNUNA BİZDEN BİR ZARAR GELMEYECEKTİR. DOSTLUĞUMUZU İSBAT İÇİN ELİMDEKİ BÜTÜN ESİRLERİ SERBEST BIRAKIP, DEĞERLİ MAL YÜKLÜ İKİ GEMİYİ SANA ARMAĞAN EDECEĞİM.

Runolf'un ölmesiyle Sibirya'nın güneyinde, Kanlı Garof'tan daha güçlü bir aşiretin reisi olan Koca İvan, ona bu durumu sağlayan Türk genç Karaoğlan ve Bayırgülü şerefine bir şölen verdi.. üç gün sonra da hürriyete kavuşmuş esirler ve değerli eşyalar yüklü iki gemiyle onları yurtlarına kadar uğurladı..
SON

4-2-4 ün Cilvesi

SPOR

4-2-4 ün modasına kapılınca forvet oyuncularımızın da gol atma kabiliyetleri azaldı. İşte bunlardan biri de Şenol'dur. Yukarda Şenol'u Fenerbahçe takımı'nın antrenörü Holt ile görmektesiniz.

FUTBOL oyununda zayıfladıkça futbol münakaşasında kuvvetleniyoruz ve bu yıl hep futbol sistemlerinin, takım seçimlerinin tartışması ile geçti. Bu tartışmalar arasında en fazla rağbet bulanı da 4-2-4 sistemi üzerindeki tartışmalardı.

Uzun bir süredir Milli takımımız şöyle yüz ağartıcı bir sonuç alamıyor ve biz de bir galibiyet tadına varamıyoruz. İşin ilginç tarafı bu galibiyet kısırlığı da şu meşhur 4-2-4 ün milli takımca da benimsenmesinden sonra çıktı. Bu tarz oyunun önderlerinden sayılan Brezilya onun sayesinde Dünya şampiyonluğunu ilk defa aldı (1958 de) biz 4-2-4 derken galibiyet yüzü görmüyoruz.

Kulüp takımlarımızı bir tarafa bırakalım, Milli takıma gelelim. Milli takımda ısrarla 4-2-4 uygulanmaya başlamadan önce Galatasaray'da, arkasından öteki takımlarda da bu tarz oyun göze çarpmaya başlamıştı. Milli takım yöneticilerinde ekseriya şöyle bir zihniyet vardır : Aman takım yenilmesin, aman fazla gol yemiyelim, rezil oluruz, federasyon yıkılır! İşte bunun sonucu milli takımlarımız, rakip ister bizden çok kuvvetli olsun, ister en fazladan bize denk, müdafaaya daima önem verdirirler. Bu müdafaa oyunu öyle benimsenmiştir ki, futbol meraklıları alışageldikleri bu taktiğe! çeşitli adlar takmışlardır : Plevne müdafaası, Çanakkale geçilmez, 1-9-1 sistemi gibi. Tabii bu arada oynanan futbolün (ha babam!) futbolü olduğunu anlayanlar da çoktur.

Bu zihniyetteki yöneticiler 4-2-4 oyununda son kademede 4 tane oyuncu gördükleri ve iki oyuncuyu da orta sahada ödevlendirebilecekleri için 4-2-4 ü hemen bir müdafaa oyunu olarak kabul ettiler ve bu oyun tarzının sadece müdafaa kısmını benimseyiverdiler. Rakipten biraz ürkülünce de, son müdafaa dörtlüsünün ardına bir de volan santrhaf adı ile bir oyuncu koydular. Daha da sıkışınca ilerideki 4 oyuncudan birini de geriye çektiler, ileride kala kala iki oyuncu kaldı. Ondan sonra artık sağaçık Yılmaz'ın süratinden, Metin'in şutörlüğünden mucizevi goller beklerdur. Oyuncularımız bu yıl bir türlü form içinde ve dinamik olamadıklarından da kontr ataklarlada neticeye gidemediklerinden forvetimiz gol kısırlığı içinde kalıp durdu. Macarları bir vakitler dize getiren ve Avrupanın sağı solu belli olmayan sürpriz takımı, Avrupa'nın en kısır takımı halini aldı. 4-2-4 macerası bizi gol ve galibiyet hasreti içinde bıraktı.

Bizde golcü eleman kıtlığı mı vardır? Yoksa oyuncuları oyun tarzı mı kısır yapmıştır? 4-2-4 ün daha çok müdafaa yönünü benimseyen memleketlerde de gol sayıları azalmıştır ve az gol atılınca maçların seyircisi azalmıştır. Bizde gol kabiliyeti yüksek olan oyuncular da vardır. Yılların gol kralı Metin'i ele alın, diyeceksiniz ki onun da yaşı ilerledi, gol atma kabiliyeti azaldı, belki bu sözde bir hakikat payı vardır ama takımının oynadığı oyun tarzı da Metin'in gollerini azaltmıştır. Şenol için de aynı şeyi söyliyebiliriz. Diğer takımlardan da ilk yıllarının Şenol'u gibi, Metin gibi golcu gençler çıkmıyor. Gözle görülür gerçek : gol atma hırsı ve kabiliyeti içinde bulunan gençler var ama oynanan oyun tarzı onların bu kabiliyetlerini geliştiremiyor.

Sonuç olarak diyebiliriz ki futbolümüz bir intikal devresindedir. Daha yıllarca uğraştıktan sonra takımlarımız güçlükle WM sistemine yeni alışmışlardı, şimdi 4-2-4 modasına kapıldılar. Bütün dünya 4-2-4 ü güdük olarak uyguluyorlar, yarım uyguluyorlar, adeta tek bacakla koşmaya çalışıyorlar.

RED KİT
KUMARBAZLAR GEMİSİ

!
42
MORUK SLİM, NEHRİN YATAĞI YOK OLDU!
TAMAM! HER TARAFINI SU BASTI. BEN SANA NE DEDİM?!
YATAKLAR BELLİ DEĞİLKEN MİSSİSSİPİDE SEYRETTİĞİNİ NASIL ANLIYORSUN?!
NEDEN ANLIYAYIM? ANİDEN, SU BİR ÇEKİLİRSE BELKİ KENDİMİZİ BİR MISIR TARLASINDA BULURUZ..
BU DA, BAK AKLIMA NELER GETİRDİ...
KAHVE KAPTAN!.
?!
HEEY, ORASI DERİN DEĞİL GALİBA?!.
SANA NE BE? EVİMİN TEPESİNDE DURMAK YASAK MI?!

EYVAAH!. NEHRİN YATAĞINDAN ÇIKTIK!!
VE ŞİMDİ DE SULAR ÇEKİLİRSE.. KARAYA OTURMAK TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYA KALIRIZ..
43
DAN!.
DAN!..
DAN!...
O PİS VAPURUNUZLA ARAZİMDEN DIŞARI ÇIKIN!. NE ZAMAN SULAR YÜKSELSE AYNI ŞEYLERE MARUZ KALIYORUZ!!!.
!
!

SELÂM SANA BUNAKKIL! MISSISSIPININ NEREDE OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRMİSİN?! KAİRO'YA GİDİYORUZ...
44
MISSISSIPİ HER YERDE!. KAIRO'YA GİTMEK İÇİN DEMİRYOLUNU TAKİP EDİN VE "RİVERVİLLEYE" VARDIĞINIZ ZAMAN SAĞA DÖNÜN!..
RRR.. RRR..
..HADİ BAKALIM TOZ OLUN. YOKSA KÖPEĞİMİ ÜSTÜNÜZE SALARIM!
AKLIN DURUR.. VAPURUN DEMİRYOLUNDAN SEYAHAT ETMESİ SENENİN HADİSESİ OLACAKTIR..
..HIMM A-WORKIN ON THE RAIL ROAD..
UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA "REVILLE" ŞEHRİNİN TREN İSTASYONU GÖRÜDÜ...
BAKIN! "REVILLE"DEKİ TREN İSTASYONUNA VARDIK!
SULAR DA ÇEKİLMEYE BAŞLIYOR!.

DEVAMI VAR...

GELECEK SAYIMIZDA

Karaoğlan ve Baybora'nın en güzel, en hareketli maceralarından birine daha başlıyoruz...

9 Tuğlu Kahraman

SUAT YALAZ'ın, tarihî belgelere dayanarak, birçok kitaplar inceledikten sonra hazırladığı bu eser, heyecan ve hareket dolu bir roman olduğu kadar, tarihlerin yazdığı en büyük hükümdarlardan biri olan Cengiz Han'ın doğuşunu, çocukluğunu, gençliğinin acı dolu günlerini bir sinema şeridi gibi gözlerinizin önüne serecek, kaynağını tarihî gerçeklerden alan ciddî bir eserdir...

Akşam Gazetesinde yayınlandığı zaman büyük yankı uyandıran ve çok beğenilen bu romanı okumalarını tarihle ilgilenen okuyucularımıza, öğretmenlerimize ve öğrenci kardeşlerimize önemle tavsiye ederiz.

TELEFONDAKI ADAM

(6 ncı sayfadan devam)

müderdik. Zira sofradaki kahve fincanları temiz değildi. Uşak kahveyi yemek odasına götürdükten sonra apartmandan çıktığını söylemişti. O takdirde de kontun kahveyi içtikten sonra öldürülmüş olması icap ediyordu.

Arkadaşımın yüzüne baka kaldım. Doğrusu buna bir mâna verememiştim. «Bundan emin misin, Poirot?»

— «Dostum, sana işi başından anlatayım. Asciano, o sabah parayı verip kâğıdı aldığı zaman Graves, konuşmaları duymuştu. Bir plân yapıp parayı Kontun elinden almaya karar verdi. Adamı öldürüp suçu Asciano'nun üstüne atacaktı. Zira Asciano'nun kendisini müdafaa edecek durumda olmadığını biliyordu. Ertesi gece saat sekizde Kont'a gidip kendisini telefondan istediklerini söyledi. Foscatini oturup elini telefona uzattığı sırada Graves, heykelle alamın kafasına vurdu. Sonra dahili telefonu açıp üç kişilik yemek ısmarladı. Yemek gelince masayı kurdu ve çatalla bıçaklara yemek bulaştırdı. Yalnız bu arada yemekleri de yok etmek lâzımdı. Bunları çöpe dökemezdi. Graves kafalı olduğu kadar iştahlı bir insan sanırım. Oturup çorbaları içti, balıkları ve bonfileleri yedi. Yalnız o kadar yemekten sonra krem karamelelere dokunamadı. Bu arada iki sigara ve bir püro içmeyi de ihmal etmedi. Sonra saati 8.47 ye getirip yere atarak kırdı. Bu arada sadece perdeleri kapatmayı unutmuştu. Daireden çıkıp asansörle aşağıya indi. Asansörcüyede evdeki misafirlerden bahsetmeyi ihmal etmedi. Bir telefon kulübesi bulup 8.47 de doktor Hawker'i aradı ve Kont Foscatini olduğunu söyleyerek kendisini öldürmeye teşebbüs ettiklerini söyledi. Plânı muvaffak olmuştu. Bu yüzden de kimse Doktor Hawker'e 11 numaralı daireden telefon edilip edilmediğini düşünemedi. İşte şimdi bu hususu tahkik edeceğim. Ondan sonra da Japp'a haber vereceğim. Müfettiş Japp Graves'i hemen yakalayacaktır sanırım. Acaba serseri paranın ne kadarını sarfetti?»

SON

AGATHA CHRISTIE'NİN

Sizi heyecandan heyecana sürükliyecek yeni macerası

ARAMIZDA KAATİL VAR!

GELECEK SAYIMIZDA OKUYUNUZ

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

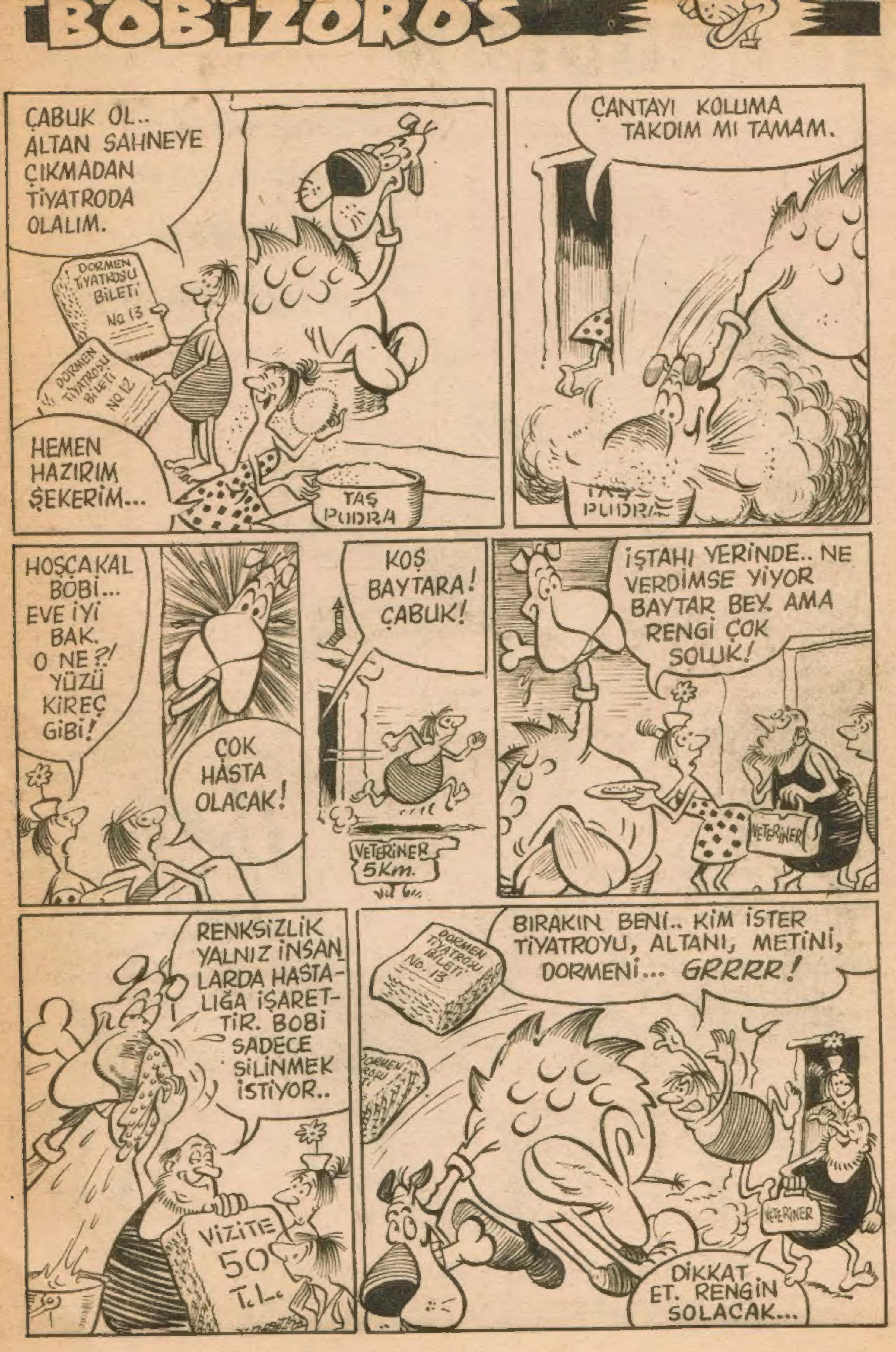
BOBİZOROS
ÇABUK OL.. ALTAN SAHNEYE ÇIKMADAN TİYATRODA OLALIM.
DORMEN TİYATROSU BİLETİ No 13
DORMEN TİYATROSU BİLETİ No 12
HEMEN HAZIRIM ŞEKERİM...
TAŞ PUDRA
ÇANTAYI KOLUMA TAKDIM MI TAMAM.
HOŞÇAKAL BOBİ... EVE İYİ BAK. O NE ?! YÜZÜ KİREÇ GİBİ!
ÇOK HASTA OLACAK!
KOŞ BAYTARA! ÇABUK!
VETERİNER 5Km.
İŞTAHI YERİNDE.. NE VERDİMSE YİYOR BAYTAR BEY. AMA RENGİ ÇOK SOLUK!
VETERİNER
RENKSİZLİK YALNIZ İNSANLARDA HASTALIĞA İŞARETTİR. BOBİ SADECE SİLİNMEK İSTİYOR..
VİZİTE 50 T.L.
BIRAKIN BENİ.. KİM İSTER TİYATROYU, ALTANI, METİNİ, DORMENİ... GRRRR!
DORMEN TİYATROSU BİLETİ No. 13
VETERİNER
DİKKAT ET. RENGİN SOLACAK...

KARAOĞLAN'IN MACERALARI
DÜNYANIN EN HEYECANLI